

7. Granaatinslagen Simpelveld

Hendrik Zwart (42)

geboren in 1901.

Overleden op 27 september 1944 als gevolg van een granaatinslag.

Hendrik Zwart, vanwege zijn lengte 'lange Henk' genoemd, was een kermisexploitant. Hij reisde met zijn gezin in een woonwagen met een schiettent en een zogenaamd vliegbomspel van kermis naar

kermis. Ter plekke bouwde hij de attracties op en leefde van de kaartjesverkoop van degenen die wilden schieten voor een prijs of een ritje wilden maken.

Hij was juist in Simpelveld toen de Duitsers ons land waren binnengevallen. Op last van de Duitse bezetter was het hem niet meer toegestaan om rond te reizen en moest hij zich ergens vestigen. Hij kreeg permissie om zijn woonwagen op de Rode Put te plaatsen en bleef dus gedurende de hele bezettingstijd in Simpelveld. Probleem was wel dat hij geen inkomsten meer had voor zijn gezin, dat naast zijn vrouw Anna Catharina Bos, bestond uit vier kleine kinderen die in 1940 de leeftijd van acht, vijf en twee hadden. In 1942 zou de jongste spruit geboren worden.

Het zusterklooster Loreto, dat zich ten doel stelde om voor kinderen te zorgen, met name de armsten, bekommert zich om de vier kinderen Zwart. Met klusjes voor het zusterklooster probeerde Hendrik - evenals de andere kermisreizigers – enigszins in zijn levensonderhoud te voorzien en een tegenprestatie voor het klooster te leveren. Hendrik vlocht manden en mat stoelen voor het klooster, terwijl zijn echtgenote naailes gaf aan de meisjes in het klooster waar het gezin ook schuilde in de kelders bij luchtaanvallen.

Simpelveld werd op 16 september bevrijd en er gloorde weer het tijdperk dat Zwart met zijn kermisattracties rond kon gaan reizen om de kost te verdienen. Nog even zaten ze in Simpelveld vast, maar hij was het dorp dankbaar dat zijn gezin hier de oorlog ongedeerd had doorstaan. Toch mocht het niet zo zijn. Staande voor het klooster bekeek Hendrik Zwart met John Stultjes op 27 september de Amerikaanse beschietingen van de Westwall. Stultjes had hem

juist om een shaggy gevraagd, Hendrik zocht in zijn zakken, toen het gesis van een granaat klonk. Stultjes werpt zich op de grond, Hendrik bleef staan. Het zou hem fataal worden; hij stierf direct. Hij werd erkend als oorlogsslachtoffer, op grond waarvan zijn weduwe Zwart-Bos een financiële tegemoetkoming mocht ontvangen.